

Til §§ 1 og 2.

Naar det i Loven af 28de Mai 1880 § 4 h blev bestemt, at Amortisationen af Laanene i det højeste maatte udstrækkes til 45 Aar, da er man formentlig herved gaaet ud fra, at den aarlige Ydelse, der af Laantagerne vilde være at erlægge, uanset at et passende Bidrag deraf vilde være at afgive til Administrationsudgifter og til Reserveciften, dog ikke derved i det Hele vilde overstige 5 pCt. aarlig af Laanenes Størrelse, til hvilken Anskuelse man var ledet ved at hense til, hvorledes Forholdet var i saa Henseende ved andre Kreditforeninger saasom Kreditforeningen af jydsk Landeieendomsbestidtere, hvor den aarlige Ydelse ikke overstiger 5 pCt. Det viste sig imidlertid snart, at Forholdene ved de herommeldte Kreditforeninger for mindre Eiendomme vare væsentlig forskjellig fra Forholdene ved de øvrige Kreditforeninger, idet de mange smaa Laan ved hine Foreninger medførte betydeligt større Administrationsudgifter i Forhold til Laanenes Størrelse, ligesom de særegne Forhold ved dem føre med sig, at der maa have en forholdsvis stor Reserveciften. Paa Grund heraf fandtes det ved Fastsættelsen af Statutterne for disse Kreditforeninger nødvendigt at bestemme den aarlige Ydelse til $5\frac{1}{2}$ pCt., idet det antoges, at der ikke til Reserve- og Administrationsfonden turde paaregnes et mindre Tilskud end $\frac{2}{5}$ af den aarlige Indtægt, medens 4 pCt. vilde medgaa til Forrentningen af Kreditforeningernes Sjældsforfkrivninger, og $\frac{4}{5}$ pCt. vare nødvendige til Amortisationen af Laanene, naar denne skulde foregaa indenfor den fastsatte Tidsfrist af 45 Aar. En aarlig Ydelse af $5\frac{1}{2}$ pCt. af Laanenes Størrelse har imidlertid vist sig at være for byrdefuld for Interessenterne, og en Nedsættelse deraf til 5 pCt. som oprindeligt paataenkt, er derfor bleven anset for meget ønskelig. En saadan Nedsættelse vil nu ikke ret vel kunne tilveiebringes ved at formindske Tilskudet til Administrationsfonden, ligesom det formentligt ikke heller turde være forsvareligt at nedsætte Tilskudet til Reserveciften. Derimod antages det ikke at være forbunden med nogen Risiko hverken for Sikkerheden for de ydede Laan eller for Kreditforeningernes Stilling i det Hele, om Laanenes Amortisationstid blev forlænget. Ved at ansætte denne som foreslaet til indtil 52

Aar vil det nemlig kunne naaes, at den aarlige Ydelse kan ansættes til 5 pCt., uden at Bidragene til Reserve- og Administrationsfonden blive nedsatte, idet nemlig et Tilskud af $\frac{3}{5}$ pCt. aarlig vil kunne amortisere Laanene i $51\frac{2}{5}$ Aar. Den her foreslaede Forandring vil nødvendigvis gøre Benyttelsen af Serier, og der er derfor i Lovforslagets § 2 optaget en dertil sigtende Bestemmelse under Henvisning til de i Loven af 19de Februar 1861 § 1 indeholdte Forskrifter.

Til § 3.

I Loven af 28de Mai 1880 er ikke optaget nogen til Bestemmelsen i Loven af 20de Juni 1850 § 2 b svarende Forskrift, idet man ved Lovens Udfættelse gik ud fra, at, efterat der ved Loven om Udpantning af 29de Marts 1873 § 15 var givet en almindelig Udgang for Laangivere mod Pant i faste Eiendomme til paa de nærmere i denne § angivne Villaaer at betinge sig Udgang til uden Forlig eller Dom at gøre Udlæg i Pantet, vilde de yderligere Begunstigelsesforhold ved Loven af 20de Juni 1850 § 2 b være givne de øvrige Kreditforeninger, ikke behøves for de heromhandlede Kreditforeningers Vedkommende. Det har imidlertid i Praxis vist sig, at de Begunstigelsesforhold saaledes kunne gives udover Begunstigelsesforholdene efter Lov af 29de Marts 1873 § 15, ikke ere af saa ganske ringe Betydning, idet der ifølge den sidstnævnte Lovbestemmelse ikke kan gøres Udlæg i Pantet, naar Kapitalen forfalder paa Grund af Pantets Forringelse, ligesom det efter denne Bestemmelse paahviler Kreditor, forinden han skrider til Udlæget, at give Debitor, forsaavidt han boer paa den pantsatte Eiendom, et Varjel af 3 Dage. De heromhandlede Kreditforeninger ere derfor uheldigt stillede, naar en Kreditor forringer sin Pant, idet de i saa Fald, som Forholdene nu ere, ville være henvisne til den besværligere og bekostligere Søgmaalsvei, ligesom det ikke er heldigt, at en Debitor, naar Fordringen forfalder paa Grund af Udeblivelse med Rent, skal have et Varjel forud. Under disse Omstændigheder, og da der herved ifskim gives de heromhandlede Kreditforeninger de samme Begunstigelsesforhold, som tilkomme de øvrige Kreditforeninger i Landet, har man anset det for rigtigt nu ogsaa at søge Loven af 20de Juni 1850 § 2 b gjort anvendelig paa dem.